

dr hab. Rafał Kotwis prof. UAP
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Poznań, 05.2023 r.

RECENZJA
w postępowaniu habilitacyjnym
Pana dra Jaro Varga

Uchwałą nr 6/2023 z dnia 16.03.2023 zostałem powołany przez Radę Dyscypliny Artystycznej ASP we Wrocławiu w celu wykonania recenzji w postępowaniu habilitacyjnym Pana dra Jaro Varga.

Otrzymałem następujące materiały: (wersja papierowa i elektroniczna)

- Dane wnioskodawcy
- Kopię dyplomu przyznającego stopień doktora w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne
- Wykaz osiągnięć artystycznych
- *Autoreferat*, składający się z rozdziałów:
  1. imię i nazwisko
  2. Posiadane dyplomy, stopnie artystyczne – z podaniem nazwy, miejsca i roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej.
    - 2.1. Rozprawa doktorska
  3. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych/artystycznych
  4. Projekt artystyczny *Somewhere I Found It But Can't Find It (Gdzieś to znalazłem, ale nie mogę znaleźć)*
    - 4.1 Nie ma demonstracji w Disneylandzie
    - 4.2 Nie dążę do transformacji miejsca, tylko widza
    - 4.3 Nieustannie staram się tworzyć nowe topografie
    - 4.4 Poszukuję tego, czego brakuje
    - 4.5 Praca Habilitacyjna
  5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
- Portfolio
- Dokumentacja Publikacje

1. Przedstawienie podstawowych danych o kandydacie:

Pan Jaro Varga w 2005 roku ukończył studia magisterskie, na Uniwersytecie w Preszowie, Wydział Nauk Humanistycznych i Przyrodniczych. Uzyskał stopień: magistra nauk humanistycznych (praca magisterska: *Wieczna przestrzeń w sztuce*).

W roku 2010 ukończył studia magisterskie na Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie, Wydział Intermediów i Multimediów. Uzyskał stopień: magistra sztuki (praca magisterska: *Mapa Europy Środkowej jako element twórczości artystycznej po 1989 roku*).

W roku 2014 uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne nadany uchwałą Rady Wydziału Intermediów i Multimediów Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie. (rozprawa doktorska: *Mapping of the Expanded Roles of Artist*, promotor: prof. Ilona Németh, Recenzent: dr Edit András).

Pan Jaro Varga dotychczas zatrudniony był: w latach 2007 – 2010 w Prywatnej Średniej Szkole Artystycznej Twórczości Animowanej w Bratysławie. W latach 2007 – 2019 pracował w Galerii HIT w Bratysławie, jako Kurator w latach 2010 – 2014 i 2018 na Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie, Wydział Intermediów i Multimediów. Od roku 2021 jest Kierownikiem Pracowni w Słowackim Uniwersytecie Technicznym, Wydział Architektury i Wzornictwa, Pedagog.

2. Przedstawienie podstawowych danych o obowiązujących przepisach prawa na dzień wszczęcia ocenianego postępowania habilitacyjnego:

Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
  - 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
    - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
    - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 kryteria ewaluacji jakości działalności naukowej ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
    - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
  - 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.
- 3 2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.
3. Obowiązek publikacji nie dotyczy osiągnięć, których przedmiot jest objęty ochroną informacji niejawnych.

3. Przedstawienie informacji o ocenianych osiągnięciach naukowych, w tym:

- tytuł osiągnięcia;

Somewhere I Found It But Can't Find It (Gdzieś to znalazłem, ale nie mogę znaleźć)

- ocena wskazanego przez kandydata osiągnięcia naukowego, w tym, czy stanowi ono znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej;

Jako dzieło habilitacyjne pan Jaro Varga wskazuje projekt artystyczny *Somewhere I Found It But Can't Find It (Gdzieś to znalazłem, ale nie mogę znaleźć)*. Prace z cyklu były prezentowane: w Martinie w przestrzeni publicznej (2014), w Kunsthalle w Bratysławie (2016) w Galerii At Home w Šamorínie (2018-2019), w Galerii Turczańskiej w Martinie (2021).

Swoją opowieść związaną z dziełem pan Varga zaczyna od przedstawienia drogi artystycznej, którą przeszedł przez ostatnie lata. W rozdziale *Nie ma demonstracji w Disneylandzie* nawiązuje do pracy z roku 2010 *Cultural heritage is not the same thing as national identity*, która w dużej mierze wyznaczyła późniejsze poszukiwania artysty. Praca wywoływała duże napięcie i krytyczne pytania ze strony odbiorców (mieszkańców). Pojawiły się istotne pytania jak np. „Czy da się w ogóle jeszcze usunąć usunięty cytat?” Zagadnienia obecności i nieobecności, wątki pamięci i terażniejszości zaczęły towarzyszyć twórczości artysty. Kolejnym ważnym projektem we współpracy z Iloną Németh była praca *Clouds*. Kolejne dzieło site-specific, oraz time-specific. Praca w przestrzeni publicznej nawiązująca do aktualnych wydarzeń w kraju, złożona z balonów na których widniał napis: „It is deucedly difficult to tell a lie when you don't know the truth” (Diabelnie trudno kłamać, kiedy człowiek nie zna prawdy) (Péter Esterházy) oraz „The most common way people give up their power is by thinking they don't have any”. Tu znowu pojawiają się następane pytania: „Czy to dzieło artystyczne jest dla ludzi? Czy zachęca do partycypacji? Czy jest dostatecznie przystępne dla szerszej publiczności?” Rozdział podsumowuje słowami Michael Sorkin: „nie ma demonstracji w Disneylandzie” W rozdziale *Nie dążę do transformacji miejsca, tylko widza* autor odwołuje się do prac: *Komenského 1, Fuck Your School Fuck You, Shrinking City, Expanding Memory, Missing something and Itself Missing*. W tych pracach pan Varga bazował na fizyczności i pracy fizycznej. Zależało mu na stworzeniu impulsu aktywującego pamięć uczestników. Pojawiała się gra pomiędzy artystą a odbiorcą. Wymiana ról pomiędzy widzem a aktorem. Ważnym aktywującym dziełem była również praca podczas wystawy *We don't know that we know w galerii Huntkastner* w Pradze w 2019 r. Dziełem stał się sam proces, powstałe artefakty stały się rekwizytami doświadczenia. Następny eksperyment pana Jaro pt. *Fu Ja Ra* z 2021. Praca nawiązuje do znanej legendy narodowego bohatera - Janosika. Praca aktywująca odbiorcę i dzięki temu powstająca w tym że czasie. Następny rozdział *Nieustannie staram się tworzyć nowe topografie* nawiązuje do pracy *Circular Rectangle* z 2019 roku. Duża instalacja w kompleksie klasztornym, która burzy topografię miejsca. W rozdziale *Poszukuję tego, czego brakuje* głównym bohaterem są prace z cyklu: *The Yellow book* (2021), *Fremde Haut* (2022) oraz *Return to the New World* (2022). Prace site-specific w bibliotekach, które kontekstualizują miejsce i aktywują widzów. Całość poszukiwań dopełnia następny rozdział, którego efektem jest w pełni rozwinięta myśl artystyczna autora. Tak przechodzimy do rozdziału *Praca Habilitacyjna „Somewhere I Found It But Can't Find It ” (Gdzieś to znalazłem, ale nie mogę znaleźć)*. Pierwsza praca w Martinia była związana z politycznym i kulturowym kontekstem miejsca. Pan Varga zastosował technikę pewnej imitacji faktów. Zrobił to w celu badania

kwestii związanych z pamięcią i zapominaniem. Jak sam pisze: „...chciałem zwrócić uwagę na to, że pamięć zbiorowa zawiera zakamarki wypełnione znaczeniami, które choć nie przekładają się na fizyczną rzeczywistość, to jednak automatycznie są uznawane za obecne / istniejące / realne. Interesujące działania ujawniające u odbiorcy pewne zakłopotanie, ciekawość, zainteresowanie czy próbę odtworzenia artefaktów na podstawie wykreowanych śladów istnienia. Pojawia się znaczące pytanie „Nieobecność jest trudna do usunięcia. Czy to w ogóle możliwe?” Następna część projektu stworzona w latach 2018-19 w w Galerii At Home w Šamorínie – dawnej synagodze. Duży projekt złożony z ponad dwóch i pół tysiąca płytek ceramicznych, które były niejako odbiciem ozdobnego sufitu. Odbiorca był aktywizowany do samodzielnego konstruowania dzieła. Zbiorowy happening odwoływał się do percepcji i pamięci odbiorcy. Całość działania wyglądała na coś pomiędzy konstruowaniem a dekonstruowaniem - plac budowy czy działanie artystyczne?

Kontynuując myśl zawartą w poprzednich działaniach powstała praca nawiązująca do emaliowanych kolumn z nieistniejącej synagogi, zburzonej w 1974 r. projekt powstał w Galerii Turczańskiej w Martinie w 2021 r. Przedstawiał filar z plasteliny w proporcjach odnalezionych kolumn. Realizację czy też rekonstrukcję kolumny autor oddał w ręce odbiorców. Dzięki temu powstała specyficzna osobliwość „szczelina między dwoma czasami, między dwiema obecnościami.” Jak pisze autor: „Celowo użyłem plasteliny jako materiału rzeźbiarskiego, gdyż dotyk i zapach plasteliny przypomina dzieciństwo (i jakby aktywuje je w nas ponownie). Pobudza zdolności motoryczne, które dawno odrzuciliśmy, przykryci warstwami wiedzy.” Przy okazji tego działania pojawiają się nowe kwestie dotyczące trwałości, pamięci, monumentu czy pomnika.

Cały cykl dotyczy szeroko rozumianej pamięci, pewnego dotyku, odwzorowywania przeszłości, zbiorowej refleksji i co najważniejsze - doświadczenia. Wszystkie dzieła łączy procesualność i nieunikniona skończoność. Cytując autora „Nieobecność jest obecna w całym cyklu życiowym dzieła.” Na końcu pan Varga zostawia czytelnika ze starym jak świat pytaniem: „Czym jest wobec tego samo dzieło?” i daje odpowiedź: „W moim rozumieniu dzieło sztuki to brakująca substancja, której wyimaginowane kontury są aktualizowane w procesie tworzenia z widzami – miejsce, kafelki albo słup z plasteliny są katalizatorami tego procesu.”

Uważam, że sposób wyboru i określenia problematyki dużo mówi o dojrzałości artystycznej kandydata. Działanie site-specific wymaga dużej uważności na przestrzeń i miejsce. Dobór kontekstu znaczeniowego w przypadku wyżej wskazanych działań pokazuje nowe spojrzenie na problem związany z naszą percepcją, pamięcią czy też znaczeniem samej sztuki. Obiekt czy impresja, trwałość czy ulotność, tu i teraz czy poza czasem.

Działania doktora Jaro Varga oceniam bardzo wysoko i gratuluję zaangażowania w realizację.

- informacja o spełnieniu przez kandydata kryterium dotyczącego wykazania się istotną aktywnością naukową lub artystyczną;

Wykaz dorobku artystycznego zawiera dane z przed doktoratu i po doktoracie. Mamy wykaz sporej aktywności artystycznej na tle wystawienniczym. Przed doktoratem około ośmiu wystaw indywidualnych oraz sześćdziesiąt wystaw zbiorowych. Po doktoracie osiemnaście wystaw indywidualnych m.in.: W Kambodży, Słowacji, Hiszpanii, Czechach, Niemczech, Włoszech, Rumuni i Polsce. Wystaw zbiorowych było sześćdziesiąt. Do państw prezentacji działań artystycznych oprócz wymienionych powyżej dochodzą jeszcze m.in.: Chorwacja, Węgry, Szwajcaria, Francja, Litwa, Słowenia, Austria, Holandia, Belgia, Wielka Brytania i USA. Aktywność wystawiennicza jest bardzo duża i o sporym zasięgu międzynarodowym. Pan Jaro

wielokrotnie uczestniczył także w rezydencjach artystycznych: w 2022 roku w Headlands Art Residency San. Francisco, USA i Sa Sa Art Phnom Penh w Kambodży. W 2019 Artist in Residence w Delfina Foundation Londyn - Wielka Brytania i 2015 Artist in Residence, Imago Mundi Foundation, Kraków, Polska. Przed doktoratem rezydencji było około czternastu.

Oprócz wykazu dorobku artystycznego mamy do dyspozycji portfolio. Dokument jest podzielony na pięć rozdziałów: 1. *Psychogeography of Memory* 2. *Somewhere I Found It But Can't Find It* 3. *Missing Something and Itself Missing*, 4. *City Diary* 5. *Cultural heritage is not the same thing as national identity*. Zawiera pełną dokumentację działań wraz z opisem.

W tym momencie warto zwrócić uwagę na kilka projektów. Projekt *Clouds*. Instalacja nad ruchliwymi ulicami w centrum Koszyc i Bratysławy złożona z monumentalnych balonów z napisami: „It is deucedly difficult to tell a lie when you don't know the truth” (Diabelnie trudno kłamać, kiedy człowiek nie zna prawdy) (Péter Esterházy) oraz „The most common way people give up their power is by thinking they don't have any” (Najczęstszym sposobem rezygnacji z władzy jest myślenie, że jej nie mamy) Obydwa cytaty odzwierciedlały aktualne wydarzenia polityczne w kraju. Następne projekty: *Komenského 1*, *Fuck Your School Fuck You*, *Shrinking City*, *Expanding Memory*, *Missing something and Itself Missing*, w których to artysta dotykał pustki i nieobecności, segregował drobne odpady i znajdował zagubione, niepotrzebne przedmioty – te, które istnieją na granicy egzystencji. Następna instalacja site-specific powstawała w obecności widzów *Fu Ja Ra* (2021). Praca w dużym skrócie nawiązująca do postaci Janosika. Interesujące działanie można zauważyć w pracy *Circular Rectangle* (2019) zaprezentowanej w ramach Kunst im Kreuzgang w Bielefeld. Praca przepełniona wartościami humanistycznymi w pewien sposób burząca stały porządek ale jednocześnie mobilizująca do nowych działań. Ważnym rozdziałem jest też miejsce związane z biblioteką. Prace te aktywują widzów, *The Yellow book* (2021), *Fremde Haut* (2022) oraz *Return to the New World* (2022), Jak pisze artysta „stanowią najaktualniejszą i najbardziej złożoną materializację artystyczną moich wyobrażeń o bibliotece oraz możliwościach krytycznego wstępu do niej przeze mnie jako artystę”. Na końcu warto przedstawić duży projekt *Tušenie svetla* (2019) we współpracy z Lucią Tkáčovą w Galerii Jozefa Kollára w Bańskiej Szczawnicy. Ta monumentalna realizacja site-specific była inspirowana twórczością pisarza, popularyzatora nauki Ludvíka Součka.

Podsumowując rozdział z przyjemnością muszę stwierdzić, że aktywność i zaangażowanie w życie artystyczne przyszłego habilitanta jest na bardzo wysokim poziomie i na pewno spełnia wymogi ministerialne. Warto w tym miejscu wspomnieć o nagrodach i wyróżnieniach: w 2017 pierwsza nagroda, NOVUM Foundation, Słowacja. W 2015 Nagroda Artystyczna w kategorii Młody Artysta poniżej 35 roku życia, Tatrabanka Foundation Słowacja. W 2012 Słowacki laureat nagrody Henkla, Henkel Award, Słowacja, w 2010 Finalista Nagrody Oskara Cepana (Young Visual Artist Award), Słowacja Finalista Start Point, Gask, Słowacja Finalista Nagrody Galerii Narodowej w Pradze, Czechy i w 2008 Finalista Nagrody Oskara Cepana (Young Visual Artist Award), Słowacja.

- informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę kandydata do stopnia doktora habilitowanego.

Pan Jaro Varga nie koncentruje się tylko i wyłącznie na własnej działalności. Dużą uwagę przykładą do organizacji wystaw i kuratorowania. Warto wymienić wybrane projekty po uzyskaniu stopnia doktora. W 2022 *All that is solid, melts in the air* (współkuratorstwo z Anettą

Moną Chisa), Galeria Narodowa w Pradze, w 2019 *Vera Icona: Dor Guez* (współkuratorstwo z Sarą Reisman), Centrum Sztuki Współczesnej FUTURA, Praga, w 2018 *Jak tak dalej pójdzie, wchłonę cały wszechświat*, (współkuratorstwo z Piotrem Stasiowskim), Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk, Polska w 2017 *Dreams & Dramas. Law as Literature*, NGBK Berlin (współkuratorstwo z Agnieszką Kilian) *The Shell Game*, MeetFactory, Praga (współkuratorstwo z Lucią Gavulovą) w 2016 *Time after Time*, MeetFactory, Praga (współkuratorstwo z Zuzaną Jakalovą) *Spirit World Rising: Anežka Hošková, Anders Grønlien*, Galeria Kostka, Praga, *The Portent of Light* (współkuratorstwo z Lucią Tkacovą), Galeria MeetFactory, Praga, *Fightlessness: Little Warsaw*, Galeria MeetFactory, Praga, w 2015 *Who is playing?* Galeria MeetFactory, Praga, *15000 Years of Sameness: Dan Perjovschi & Matěj Smetana* (współkuratorstwo z Kariną Kottovą), Galeria MeetFactory, Praga, w 2014 *Revolution without Movement* (we współpracy z Berit Fischer i Dorotą Kenderovą), Galeria HIT i tranzit.sk, Bratysława.

Udziela się również w licznych wywiadach. Pojawia się w publikacjach, katalogach oraz wielu artykułach związanych ze światem sztuki. Kilka przykładów z ostatnich lat: Bakeš R., Bakeš L., *Model* (2011-2021), Praha 2022. Fowkes M., Fowkes R., *2010s: Sculpturing Uncertainty, Central and Eastern European Art Since 1950. World of Art*, London 2020. Palacious L. G., Weiss E., *The Yellow Book*, Barcelona 2021. Ronse P., Teerlinck H., *PARADISE Kortrijk* 2021. *Triennial For Contemporary Art*, Kortrijk 2021. Vrlák M., *Vargovy grafiky propojují minulost se současnou tváří Olomouce. Zdobí okna univerzitní knihovny, Česká televize*, dostęp: <https://ct24.ceskatelevize.cz/regiony/3430460-vargovy-grafiky-propojuji-minulost-sesoucasnou-tvari-olomouce-zdobi-okna> 2022. Zuntych O., *Okna knihovny olomoucké univerzity nabízejí pohled do dob misionářů*, idnes, dostęp: https://www.idnes.cz/olomouc/zpravy/univerzita-palackeho-knihovna-zbrojnice-jezuite-grafiky-okna-olomouc.A220119_646688_olomouc-zpravy_stk 2022.

Na tle akademickim czynnie prowadzi wykłady i tych jest ponad szesnaście po otrzymaniu tytułu doktora. min.: w 2022: *I found it somewhere but I cannot find it - artist talk*, Sa Sa Art, Phnom Penh, Kambodża. W 2021: *Between Betweens, Chiquita Room*, Barcelona, Hiszpania "If the library could talk. Challenging the concept of the library" Jaro Varga, Kundzanai Chiurai, Agnieszka Kilian, *Chiquita Room*, Barcelona, Hiszpania. W 2015 *City Diary* - Piotr Bujas, Ewa Łączyńska-Widz, Katarzyna Trzeciak in conversation with Jaro Varga, BWA Tarnów, Polska artist talk Jaro Varga & Edgar Heap of Birds, The 8th Floor Gallery, Nowy Jork, USA.

Przechodząc do części dydaktycznej, w czasie studiów doktoranckich pan Jaro Varga zaangażowany był w prowadzenie zajęć w pracowni intermedialnej Atelier IN na Wydziale Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie. Był współpracownikiem w ramach programu edukacyjnego *Open Studio*. Od 2018 roku, wykładał na Akademii Sztuk Pięknych w Bratysławie, prowadząc pracownię intermedialną Atelier IN. W ramach pracy akademickiej prowadził w latach 2017-2022 kilka prac magisterskich, m.in. Stanislava Krajč. Od 2021 roku współpracuje ze Słowackim Uniwersytetem Technicznym w Bratysławie, gdzie na Wydziale Architektury i Wzornictwa zajmuje się dydaktyką w zakresie teorii i praktyki badań artystycznych. We współpracy z prof. z Iloną Németh, oraz antropolożką i krytyczką sztuki Ivaną Rumanovą, pracuje nad stworzeniem nowego programu studiów magisterskich *Sztuka w przestrzeni publicznej*, który zostanie w pełni uruchomiony od września 2023r.

Co do dydaktyki to sam twierdzi, że „Jestem zwolennikiem horyzontalnych metod nauczania w formie grupowych dyskusji w pracowni, którym towarzyszą wykłady i seminaria prowadzone gościnnie przez praktykujących specjalistów.” Dalej „Uczenie sztuki postrzegam jako proces

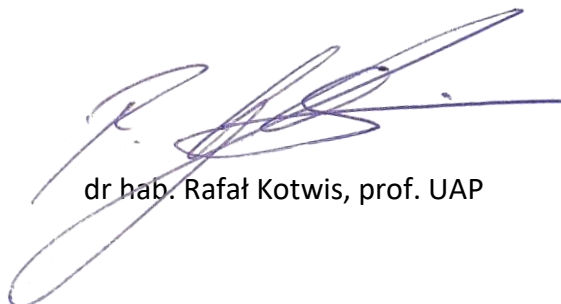
nieustannej resingularyzacji, w którym osoba indywidualna z jednej strony mocniej jednoczy się z innymi, a z drugiej coraz bardziej się od nich oddala i staje się w coraz większym stopniu niezależna. Jedno wzmacnia drugie: różnorodność wzmacnia ciało kolektywne, a jednocześnie pogłębia indywidualną odmienność.” Słowa te doskonale dopełniają przedstawione przykłady realizacji prac studenckich.

Podsumowując recenzję przychodzi mi na myśl pewien cytat, który notabene przez wiele lat również mi towarzyszył:

„ Sztuka działa dziś dopiero wtedy, gdy udaje, że sztuką nie jest. Tym samym naraża się na niebezpieczeństwo bycia niedostrzeżoną i nie słyszaną, a więc również na ryzyko bycia tylko obrazem, słowem, znakiem wśród tysięcy innych słów i znaczeń... Sztuka udająca, że sztuką nie jest, odzyskuje nie tylko zdolność mówienia i bycia usłyszaną, ale również pozwala lepiej dostrzec naturę tego co udaje. To, co oczywiste, zostaje poddane analizie, a najistotniejszą funkcją tego typu działania jest przewyższenie dojmującej przezroczystości współczesnego świata, w którym wszystko jest oczywiste, ale nic nie jest zrozumiałe”. (*Publiczna przestrzeń dla sztuki* - Marek Krajewski, *Zamiast sztuki - zamiast reklamy*)

Działanie w przestrzeni publicznej, pewien sposób imitacji, wtapiania się w tą przestrzeń jest działaniem, które cenię bardzo wysoko, dlatego darzę autora ogromny szacunkiem za wyżej podjęte działania. Określenie warunków krańcowych w tego typu przestrzeni wymaga od artysty dużego zaangażowania, uważności ale jednocześnie pewnego dystansu do siebie i dojrzałości artystycznej. Zasięg działalności wystawienniczej, kuratorskiej i dydaktycznej napędza dumą. Z przyjemnością przeszedłem przez meandry intelektualnego działania pana Jaro Vargi. Gratuluję postawy!

Biorąc pod uwagę przedstawioną pracę habilitacyjną pana dra Jaro Vargi stwierdzam, że przygotowana praca jest oryginalną wypowiedzią twórczą i stanowi znaczący wkład dla sztuki, oraz że spełnia warunki określone w Art. 219 ust. 1. Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668 ze zm.), **dlatego wnioskuję do Rady Dyscypliny Artystycznej ASP we Wrocławiu o nadanie dr. Jaro Vardze stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.**

dr hab. Rafał Kotwis, prof. UAP